

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והחרש.												■	סת.
אי בת כהן לישראל היא - פסיל לה, דהא קניה בתקנתא דרבנן, ואי בת ישראל לכהן היא - לא מאכיל, קנין בספו אמר רחמנא, והאי לאו בר קנין הוא.												■	סת.
ובן תשע שנים וכו'.												◊	סת.
קס"ד בשומרת יבם לכן תשע ויום אחד												■	סת.
למאי?												^	סת.
אי למיפסל												!	סת.
קטן נמי מיפסל פסיל												ז	סת.
אי לאכול												!	סת.
גדול נמי לא מאכיל												ז	סת.
הכא ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינו, דמדאורייתא קניא ליה, סד"א, הואיל ומדאורייתא קניא ליה וביאתו ביאה - אימא לוכיל, קמ"ל: עשו ביאת בן ט' שנים ויום אחד כמאמר בגדול.	אביי:											■	סת.
אי הכי, סיפא דקתני:	א"ל רבא:											ז	סת.
ספק בן ט' שנים ויום אחד, ספק שאינו	[סיפא]											■	סת.
השתא ודאי בן ט' לא מאכיל, ספק מיבעיא?												ז	סת.
בבן תשע שנים ויום אחד דהנך פסולים קתני, דפסלי בביאתן	אלא אמר רבא:											■	סת.
בן תשע שנים ויום אחד, גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל ומזור, שבאו על כהנת לוייה וישראלית - פסלוה.	וכדתניא:											■	סת.
אם אינו ראוין לבא בישראל - הרי אלו פוסלים	והא מדקתני סיפא:											■	סת.
מכלל דרישא לאו בפסולים עסקינו												ז	סת.
רישא פסולי קהל, סיפא פסולי כהונה.												!	סת.
בן ט' שנים ויום א', גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל ומזור, שבאו על כהנת לוייה וישראלית - פסלוה.	גופא: [ת"ק]											■	סת.
כל שזרעו פסול - פוסל, כל שאין זרעו פסול - אינו פוסל	רבי יוסי:											■	סת.
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאין אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו.	רשב"ג:											■	סת.
מנא הני מילי?												^	סת.
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר, כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה.	רב יהודה אמר רב:											!	סת.
האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא: בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול												ז	סת.
ההיא (ויקרא כ"ב) מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא, מדקאמר רחמנא: ושבה אל בית אביה תאכל, מכלל דמעיקרא לא אכלה.												!	סת.
אי מההיא, הוה אמינא לאו הבא מכלל עשה - עשה, כתב רחמנא האי ללאן												ז	סת.
לאו (ויקרא כ"ב) מוכל זר לא יאכל קדש נפקא.												!	סת.
ההוא מיבעי ליה לגופיה												ז	סת:
תרי וכל זר כתיבי.												!	סת:
ואכתי מיבעי ליה לכדר' יוסי בר' חנינא												ז	סת:
וכל זר - זרות אמרתי לך ולא אנינות	דא"ר יוסי ברבי חנינא:											■	סת:

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
דרבי יוסי ברבי חנינא מן זר וכל זר נפקא.												!	◊	סח:	
ואכתי מיבעי ליה לכדתניא:												⚡		סח:	
כשהיא חוזרת - חוזרת לתרומה, ואינה חוזרת לחזה ושוק	[תניא]											⚡	◊	סח:	
מאי קרא? דכתיב: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל, לא תאכל במזרם מן הקדשים	ואמר רב חסדא אמר רבינא בר רב שילא:											⚡		סח:	
א"כ, לכתוב קרא היא בקדשים לא תאכל, מאי בתרומת הקדשים? שמעת מינה תרתי.													!	◊	סח:
אשכחן כהנת, לוייה וישראלית מנלן?													⚡	◊	סח:
בת ובת	כדא"ר אבא אמר רב:												!	◊	סח:
הכא נמי בת ובת.													!		סח:
כמאן? כר"ע, דדריש וויין													⚡		סח:
אפילו תימא רבנן, כוליה ובת קרא יתירא הוא.													!	◊	סח:
אשכחן לתרומה, לכהונה מנלן?													⚡	◊	סח:
אטו לוייה וישראלית לא לכהונה מרבינן להו? דאי לתרומה, בנות מיכל תרומה נינהו?													!		סח:
אלמה לא? משכחת לה דאכלה בשביל בנה													⚡		סח:
בשביל בנה ק"ו: ומה כהנת דבקדושה דנפשה אכלה - פסיל לה, לוייה וישראלית דלא אכלה אלא בשביל בנה - לא כ"ש.													!		סח:
והיא הנותנת, כהנת קדיש גופה - פסיל לה, הא דלא קדיש גופה - לא פסיל לה													⚡		סח:
אלא לכהונה ק"ו מגרושה: ומה גרושה שמתרת בתרומה - אסורה לכהונה, זו שאסורה בתרומה - אינו דין שפסולה לכהונה.													!	◊	סח:
וכי מזהירין מן הדין?													⚡		סח:
גלוי מילתא בעלמא הוא.													!		סח:
ואימא: נבעלה לפסול לה - חייבי כריתות													⚡	◊	סח:
כי תהיה אמר רחמנא, הנך דאית בהו הויה, חייבי כריתות לאו בני הויה.													!	◊	סח:
אי הכי, עובד כוכבים ועבד לא ליפסלן													⚡	◊	סח:
הנך פסלי מדרבי ישמעאל													!		סח:
מנין לעובד כוכבים ועבד שבה על בת ישראל ועל כהנת ולויה שפסוליה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וגו', מי שיש לו אלמנות וגירושין בה, יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין.	דא"ר יוחנן משום רבי ישמעאל:												!	◊	סח: